

te genoptræning, der af hensyn til patientens sikkerhed skal foregå på et sygehus, og den almindelige, ambulante genoptræning, der skal leveres i kommunalt regi. På baggrund heraf fik en arbejdsgruppe i opdrag bl.a. at beskrive forslag, der inden for den gældende myndighedsstruktur kan styrke rammerne for tilrettelæggelse af genoptræningsindsatsen.

Et andet eksempel er, at der er blevet konstateret stigende sagsbehandlingstider for ansøgninger om miljøgodkendelser af husdyrbrug. Miljøministeriet, KL og Dansk Landbrug har som følge heraf iværksat en række initiativer, ligesom der i nogle kommuner er tilført yderligere ressourcer. Desuden har regeringen og KL i februar 2009 indgået en aftale, som indbefatter maksimale afgørelsestider og markante investeringer i nye redskaber og større kapacitet.

I denne forbindelse er det værd at have i erindring, at langt fra alt fungerede tilfredsstillende i tiden før kommunalreformen. Det var netop baggrunden for, at der blev gennemført en kommunalreform.

Regeringen er i løbende dialog med KL og Danske Regioner om opfølgningen på kommunalreformen. Det er i den forbindelse vigtigt, at stat, regioner og kommuner sikrer, at de rammer, der er skabt med den nye struktur, fyldes ud med en effektiv og kvalitetspræget offentlig service.

2.2. Status for omlægning af finansieringssystemer

En samlet reform af det kommunale finansieringssystem, som er tilpasset kommunernes situation efter kommunalreformen, blev vedtaget af Folketinget i 2006.

Finansieringsreformen omfattede omlægninger i finansieringen af kommunerne og konsekvensændringer i skatterne som følge af amternes nedlæggelse.

Med reformen blev det sikret, at de nye kommuner i alle dele af landet fik mere lige muligheder for ved rimelig beskatning at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov.

Reformen af tilskuds- og udligningssystemet indebar, at bloktilskuddet fordeles efter indbyggertal i stedet for efter beskatningsgrundlag som i det tidligere system. Herved opnås, at kompensationen for nye opgaver og stigende udgifter på det sociale område fordeles mere retfærdigt, så kompensationen passer bedre med udgifternes fordeling.

Endvidere blev der med reformen indført et nyt udligningssystem – et såkaldt nettoudligningssystem – hvor udligningen baseres på størrelsen af den enkelte kommunes strukturelle underskud, opgjort som forskellen mellem kommunens beregnede udgiftsbehov og kommunens skatteindtægter ved en gennemsnitlig skatteprocent. Herved fås en samlet bedømmelse af kommunens økonomiske situation, og der udlignes på basis af størrelsen af det beregnede overskud henholdsvis underskud.

Med reformen har staten overtaget hovedansvaret for at udjævne forskellene mellem landets kommuner. Det sker ved, at staten forlods af bloktilskuddet betaler størstedelen af de udligningstilskud, som den nye nettoudligningsmetode indebærer. Det gælder både den generelle udligning og den ekstra udligning for de ugunstigt stillede kommuner.

Det generelle udligningsniveau på landsplan blev forhøjet samtidig med en tilsvarende formindskelse af hovedstadsudligningen. Ved fastsættelsen af det generelle udligningsniveau er taget hensyn til, at omkostningsniveauet er forskelligt mellem kommunerne i de forskellige dele af landet. Der ydes endvidere et ekstra udligningstilskud til ugunstigt stillede kommuner.

Der blev endvidere indført en ny opgørelse af udgiftsbehovet i lands- og hovedstadsudligningen med en bedre udligning af forskellen i udgiftsbehov, og der sker en automatisk tilpasning af udligningen til stigende sociale udgifter. Indførelsen af et nyt udligningssystem indebar her til omlægningen af en række særordninger til bloktilskud.

Som konsekvens af kommunalreformen blev amtsskatterne afskaffet. Samtidig blev indført et sundhedsbidrag på otte procent i den statslige skat, og kommunerne fik tilført den del af amtsskatterne, som ikke blev omlagt til et sundhedsbidrag. Endvidere blev der gennemført ændringer i reglerne om ejendomsskatter og ejendomsværdiskat.

Det var et led i finansieringsreformen, at partierne bag reformen på nogle områder ville vurdere behovet for eventuelle ændringer i folketingsåret 2008-09. Dette gælder bl.a. de socio-økonomiske kriterier, hvor Velfærdsministeriets Finansieringsudvalg – nu Indenrigs- og Socialministeriets Finansieringsudvalg – har gennemført en analyse af de socioøkonomiske udgiftsbehov. Det blev i aftalen forudsat, at der skulle ses på kriterier og vægte i opgørelsen af socioøkonomiske udgiftsbehov, inden refusionsord-